

H P Ω Σ,

ηπι,

ΟΡΗΝΟΣ ΣΑΞΩΝΙΚΟΣ.

Carmen lugubre,

Serenissimo Principi Heroique
incomparabili,

Dn. FRIDERICO
VVLHELMO, DVCI SAXO-
NIAE, LANDGRAVIO TURINGIAE,
Marchioni Misniæ, &c. orthodoxæ
Ecclesiæ nutritio, Veritatis divinæ assertori,
Iustitiæ vindici, Bonarum Artium Patrono, & patri-
patriæ, beato quidem vitæ exitu, sed ingente omni-
um bonorum luctu & desiderio, Vinariæ,

Non. Quincil. A.C. cl. 15. cII.
defunctio,

Consecratum a

M. LAVRENTIO RHODO-
mano, Poëta Cæsar. & in Acad. Vite-
berg. Professore P.

VVITBERGA.

Excudebat Iohan. Faber, Anno 1602.

HEROIS EPITAPHIVM.

A X O N I A plorato, & Myenia lamentator;
Turingia lacrymorum fontem largissimum pro-
fundito. (scintum est,

Vobis enim & Teutoniae viripotenti lumen ex-
Diis percarum & salutare mortalibus.

HERcynia saltus lugete. Germen namq; optimis

Nunc ululato Echo, crebroq; resonato, ah, ah. (extabuit.

Nunc fontes turbidam querulamq; libate undam.

Nunc ripae copiosis exundate lacrymis arnium.

Nemora enim & aquora camporum nunc plena sunt ejulatis,

Agriq; cum fructibus: Horicum stirpis & plantis:

Postquam tantus illis decorabit, nunquam reversurus.

Nunc ingemiscite urbes cum pecoris pagis,

Atq; in sylvis ferae, sub ramis volucet,

Pecoracum graminibus. Qui a magnus interit Pastor,

Mortalium fotor, bestiarum etia defensor, columen civitatum.

Vos universi, quotquot extensus in medio brachijs complectitus

Hercynia hinc ad Boream, illinc ad meridiem,

Quam Saxones Franci, bellicosi accolunt,

Viri cum pueris, crinitaeq; matrone

Cum teneris pueris: divites atq; pauperes,

Lugubres edite quæsus, ac dicite: occidit Heros

Mitus, sapiens, fortis, unaq; cum illo occidit

Heu quantum felicitatis & gratiae! forte non recuperabile.

Vos Musæ Saxonicae incipite luctum, incipite).

FRIDERICVS VVILHELMVS, inter Ducos optimus

Migrat veluti avolans. Partem quidem ejus terra operit

Partem vero morti non obnoxiam recipit cœlum, unde prosecta erat

Prohibitam istam! heu calamitatcm dolendam!

Quo

ΗΡΩΟΣ

ἐπιτάφιον.

KΩΝΙΕ ΣΑΖΟΝΙη, καὶ ὁδύρεο Μυστᾶς αῖδη,
Τυριγετὶς πηγὴν δάκρυσιν Βαθυμυρέα χεῦσε.
ὑμῶν τευτονίητ ἐυήνορι Φέγγῳ ἀπέστη,
ἀπαδὸν μάκρεατ, καὶ αἰθρώποισιν ὄνητόν.

Ἐρκωνίης μύρεαθε νάπαι. Ιαέλῳ ἔφθιτ ἄριστ.
ἥχα νῦν ὄλόλυχε, καὶ ταχεδηδάκις, αἱ, αἱ.
Λεῖνει νῦν κρῆναι θολερὸν καὶ ἀγάσσονον ὑδωρ.
νῦν πτερυῶν ἀδινοῖς πλημμύρει δάκρυσιν ὅχθαε
μετὰ γὰρ ὄιμωγῆς νῦν ἄλσεα καὶ πλαταμῶνες.
ἀγροὶ σὺν παρποῖσιν, ὅμοι βλάσησιν ἀ, αἱ.
πασον ἐπεὶ σφίσι κάλῳ διποίχεται, καὶ παλίνοσσιν.

Νῦν δο αχεῖτε πόληες, ὅμως ἐυθρέμμοσι κάρματι.
καὶ λόχιμας κατὰ θῆρες, ταῦτα κλώνεοσι πετίωσι.
καὶ βοτὲ σὺν βοτάνησιν, ἐπει μέγας ἀλετό βώ-ηε.
θαλπωρὴ μερόπιαν, θηρῶν σκέπτας, ἡ, α παλήω.

Παύτες, ὅστις ταναοῖσι βρεφιχίοσι μέσον ἔεργα
Ἐρκωνίη, τῇ περὶ Βορέαν, τῇδ' εἰς μέσου ήμαρ,
Σάσονες ἡν Φερεγκοίτε δαΐφρονες ἀμφινέμονται,
ἄνδρες σὺν κάροισι, βαθυπλόκαμόιτε γυμνάκες
νύμφαις σὺν φαδιναις, πολυπάρμονες γέδε πτενῆτες
αἴλινὰ κινύραθε, καὶ ἔπατε, κάτθατε τῆρας
ἡπτῷ, ἐυγνώμονεν. κρατερὸς συγκάτθατε δ' αὐτῷ
ὅλεια καὶ χαρέντα, τάχ' καὶ παλινάγρετ ὄπεισσοι.

Αρχεῖε Σαζονικῷ τῷ πένθεῳ, αρχεῖε μάσσαι.
ΦΡΗΔΡΙΚΟΣ ΦΙΛΕΛΜΟΣ, ἐπι τομόνεοσιν ἄριστος
Οἰχετ δότον οἶμενθο. Τὸ μὲν αὐτῷ γάπα κέκριθεν,
ἄλλα τὸ δέξατο ὄλυμπον αἰκήριον, ενθεν ὄργασεν.
Ἄι ἀι τῆς λύμης Καϊζέρῳ ἀλγικόεστη!

Α. 3

Ευχαρι

Quo nunc cura abierunt? Turbos abripuer.
Quo spes fugiunt? Rapidis immixta sunt ventis.
Quo divinum illud bonum devenit? Harcis in rapinam cessit.
Quam cuncta hominibus vana! Nihilq; in terris perstat!

Incipite Musæ Saxoniae luctum, incipite.
Papa! Quantum in populo sa regione gaudium,
Qualia vota olim exarserunt inter ordatos
Incolas! ubi una & consentiens vox erat omnibus.
O dies multis expetita precibus! Nunc illa beata dies venit,
Quo DOROTHEA SUSANNA, generosus ille sanguis
Pulcrum in benignis manibus filium posuit IOANNI VVILHELMO
in palatio urbis Vinarie, quam Deus insigniter coronat. (M.O.)
Sis felix care puer, & religiosus ingentis
Avi pietatem, virtutemq; patris referas:
Sicut utriusq; nomen refers: Patrumq; tibi domes
Honorem & gloriam majorum, ubiq; terrarum.
Sic illi vota faciebant. Nec id incassum fuit.

Incipite Musæ Saxoniae luctum, incipite.
Mortalis quidem mater, Deab. tamen equiparanda,
In lucem hunc protulit. Sed immortalis ei nutrix contigit.
Nam Puer de gremio suo puerumcepit,
In amniorumq; ci mamillam præbuit: unde tenello
Quantum sat erat divini luctis promanavit.
Si pabunt vero Divam germanam catervarim Musæ
Procella Charies. Idemq; labor omnibus.
Sturte puerum effingere, ut in virum excellensiss. evaderet
Factis, dictis, mortis, animiq; indole,
Ut docet Herges, quo ad ingens popularum emolumenatum
E celo omnium rex Diem ermittit.

Incipite Saxoniae Musæ luctum, incipite.
Et profecto regis evasis: Nam verum Dei sermonem
Probè didiciz atq; custodivit, & omnem hinc corruptelam propulsa
fauis

Εὐχαὶ πᾶς Βεβάσαι; ἀηρέψωντο Σύντα.
Πᾶς φύγον ελπιδαί; κραυπνοῖς ἐμί, σὺν ἀνταῖς.
Θεῖον πᾶς κλέαρ ἥλθεν; ἐλωρ κῆρος τῷ ἐτούχθη.
Ως κανὰ πάντα βροτοῖσ, καὶ στὸν ἀδεν ἐπ' αἴτης!

Ἄρχετε Σαζονικῷ τῷ πένθεῳ ἄρχετε Μῆσα.
Ως πόποι, οἵου χάρμακατὰ θρυψίνορα χώρην,
Οἴητε ἐυχαλή ποτὲ σὺν ἐυφρούεσσι δεδήει.
Ἐνναέτους! πάντεων ἔην ὄμόθυμος ίωὴ.
Ημαρ τείλλισθν, νῦν ὅλβιον ημαρ ικάνει.
ῷ σὺν Δωροθέη Σάσσαν, ἐυηγενεῖς ἀματ,
Καλὸν παιδί ἀγαναῖς σὺν χείρεσσι Θῆκε φίλε λαμπτι.
Οιναγόρης καὶ ἑδεβλα θεοσέπλειο πόληθ.
Εὔδαιμων φίλε κάρε πέλοις, μεγάλετε κομίζοις
Εὔσεβίην πάππας ζαθέλω, ἀρετήντε γο. θρ.
Ἀμφοῖν σὺ γὰρ εἰσὶ φεξώνυμοι, αἴσα δ' ὅπαζοι
Τι μὴν σοις περιγένεται καὶ κληδόνα πάντοθι γαίης.
Οἶδε μὲν ὡς ηὐχοντο. Τὸδ' οὖτε ἀνεμώλιον ηεν.

Ἄρχετε Σαζονικῷ τῷ πένθεῳ ἄρχετε Μῆτη.
Θυητὴ μὲν γενέτειρα καὶ ισθέηπερ ἐτῶ.
Ηγαγέ μιν παφόωσδε, θιήνη δ' ἀμέροτθ ηεν.
Εὔσεβη γὰρ κάρον ἕστις πασσόδεξατο κόλποις.
Μαζὸν πασχομένη πανακήρατο, σκ δὲ νεογνῶ
Ἄρκιον ἔβλυσε ν, α θεοσάκιοιο γάλακτο.
Ἀμφιεποι δὲ οἳ έην ὄμοπάτειον ιλαδὰ Μῆσα.
Αγναῖς σὺν Χαρίποι, καὶ ἦν πόνθοις ἀπάσσαις.
Γιαῖδα μάλι ἔχασκεν, ἀνδρῶν ὡς ἔχοχοις εῖη.
Ἐργυμασιν δὲ επέειστ καὶ ηθεστ καὶ πραπίδεισιν,
εἰς θέμις ηρώων, οὐς περὶ λαῶν μέγ' ὄνειρο
Εἰς χθόνι ἀπτυρανόθεν πέμπε σκηπτίχοις ἀπάντων.

Ἄρχετε Σαζονικῷ τῷ πένθεῳ ἄρχετε Μῆσα.
Καὶ μάν τοισ ἔγεντο. θεῖς γὰρ ἀληθέα μῦθοι
Ἐμραθεν, εῦδ' ἐφύλαξε, κακὴν δ' ἀπαμύνατο λάθην.

Ac pictatem fide operibus, non paucis demonstravit.
Non gurgis populi; Valde enim dominabatur tyrannos.
Non munera nullus degustator; Tum foris recte exsequendi amicus;
Castitatem singulari amore colens; Dolosor, injuria vindex;
Proba emulazione optimos imitans;
Improbatis, mendacij & maleficorum hostis;
Populi sui pater. Cunctis deniq; exercitu illorum quod esset ca-

Incipite luctum Musæ Saxonice, incipite. (piens.
Consiliorum eius prudentiam, rerumq; fructuosè gestarū testes,
ILmus, inter fluvios Tyrigeticos dominans
Salaq; eruditis Musis eximie dilectus.
Et ALbis, inter Mysos & Saxones fastigium saepius.
Quibus nunc pro oblatione, floridas, chores,
Fletus & gemitus, ac triste cordolium existit.

Incipite luctum, incipite Musæ Saxonice.
Salanas ille Musas apprimè sovebat, & qua ad alio
Ripas docta Vitemberga urbem frequntant.
Illi templo sedesq; amanas extruxit,
Suxitq; proventibus, ut ali senti copia suppeteret
Pastoribus ac gregi - erperuo: ut vigeret eximie
Ovile, & Dijs iucundum, & usibus generis humani accommodum.
Quapropter defuncto etiam corollas texunt ubiissim
Salana, ipsaq; Leucorides, hujusmodi vocem eden...
Morinus es summe virorum: sed gloria tua adhuc viri.
Nam laurus viri virerit, & jubar illud in aethere
Non definit, quamdiu avum hoc noctudiurnum manet.
Ita viri salutaris flos non marcescit unquam,
Quem perenni laude Deus ipse redimuit.
Nec virtutis lumen deficit, quoad honestas ipsa lucet.

Incipite luctum Saxonice Musæ, incipite.
Pramaturum tunc abstulerat fatum in etatis flore
CHRISTIANVM, summum terræ Saxonice principem.

Primum

Δεῖχατο δ' ἐνοεῖσιν τίς εἰς τῷ περὶ αὐτοῦ
Οὐδήμις τεώκητος, μόλις γαρ οὐ μεσσός.
Οὕποτε διδροφάγος, φίλος θυδίκου θερετού.
Ἄγνείνης σέργων, συγέων δόλον, ὑβριν ἀμύνων,
Καὶ περίμος ἀπερκίνης, μεθέπτων εὖ ζῆλον ἀρίστων.
Ἀντίπαλος κακίτος καὶ ψεύδεος ηδὸν ὄλοεργων.
Οἷς λαοῖσι πατήρ, καὶ ὁ φέλτημος πᾶσι μενοινῶν.

Ἄρχετε Σαζονικῷ τῷ πένθεοῦ ἀρχετε Μάσσαι
Μήποι εὐβόλῳ, χρητῶν τὸ θειμάρτυρες ἔργων
Ιλμὸς, Τυριγέτησιν εὐεκρνοῖσιν ἀνάστων,
Σαλᾶς τὸν, ἐπιλοδάεσσι πεφιλμένος ἔχοχα μάσσαις.
Ἄλβις τὸν Μυσσοῖς καὶ Σάσσασιν ἀκρα λελογχῶν.
Οἷς νῦν ἀλλὶ γάπτια θελεροσεφάναι τὰ χρεῖτος
Κλαυθρίος καὶ γόροι εἰνι, Βαρύνων λαγκά νόστε μερίμνη.

Ἄρχετε Σαζονικῷ τῷ πένθεοῦ ἀρχετε Μάσσαι
Μάσσαις ἔχοχοις τολμεῖσι σαλητίσαις, ἀντεπορέοντες
Ἄλβιδοι ευμαθίτος λατκαρεῖσι οὖσιν νέμονται.
Κέρατος μὲν ιηκόστε καὶ ἔδραντο καλὰ δόμησε,
Καὶ περοσσόδοισιν ἀείσεν, ἔχειν μενορίκην Φορέην
Ποιμένος ιηκέως καὶ ποικίλα, καὶ μέγα θάλλειν
Ἄυλαι τερπνὸν θεῖον, Βροτῶν τὸ εὔχετες γενέθλιο.
Τῷ καὶ δόπιογμένοις τεθόντος τεύχεσσιν ἀμοβῆσση
Σαλίδης ηδὸν αὐτοῖς πολυκαρίδες, ὡδὸν μαχάσσαι.
Κάτθαρες, ἀλλ' ἐπ τοις ζωεικλέοις, ἔχοχε Φωτῶν.
Ως γαρ εἰς δάφνηχλοσέος, τότε Φέγγοι οὐ διθρη
σολεῖπτι, μέρσοι τὸ μίκην τυχθήμεροι αἰώνιοι.
Ἄνερος οὐδὲ τοσοῖς μαραίνεται ψποτὶ ἀωτοῖς,
Οὐδὲ τοσοῖς μαραίνεται ἀσθαλέοσιν ἐπαίνοισι,
Οὐδὲ τοσοῖς Φθινύθει σέλας, ἀγρεῖ τὸ καλὸν Φαεῖνει.

Ἄρχετε Σαζονικῷ τῷ πένθεος ἀρχετε Μάσσαι.
Πότμοι δὲ εἶλεν ἀσεροῖς εἴην θέλλονται καὶ ἀκρύλιοι
ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΝ, γαῖτος Σαζωνίδοις ἔχοχον ἀρχὸν.

Πρωτεύ

Primum inter s.
Luctus e. t & p'

Nam domus & regio p. neipm desiderebat,
Musa ordinatorem, & agra Neipm medicum.

Hanc tibi cura m. tanta mole onustam imposuit, (tis Senatus.
O beate, Deoq; percare FRIDERICAE VVILHELMÆ, gen.
Qui te principem, te medicum, te patrem esse jussit.
Donec florida denati suboles etatem mataram attigisset.
Neceventus se fellit. In summa c. in rerum difficultate,
Itatum magne domui, tum Ducum præeras,
Ac si etiam post fata in columnis superesset viduæ meritus,
Pupillis genitor, & nativus genti Princeps.

Incipite luctum Musæ Saxonice, incipite.
At furtivis gressibus irrepserat in gregem
Sincerum luporum genus rapacissimorum:
Aquibus corrupta pascua, & viles perturbauimus erat.
Hic magnopere se exseruit vis breni Administratore,
Et Principum in Marchia regnantium animus prudens.
In partem etiam laboris uenerunt consilijs suis amici.
Cum quibus contra malignos illos virtutem suam armavis,
Christi tamen ante omnia verbum, auxiliumq; invictum.
Vsq; adeo religio cultusq; Dei illi cordi eram.
Et intemerata verbi cœlestis veritas,
Salusq; Christicolarum. Ideo gratia ejus nunquam interceder.

Incipite luctum Saxonica Musæ, incipite.
Pietas equidem apprime cura erat Pagi orbi huic p. glorum.
Secundas vero partes obtinebat Iustitia, et in magno apud Principem
Populos. e. & quicquid in orbe modestus est conservat. (honore erat.
Illi ins ergo sub imperio Lex ualebat, & judiciorum rectitudo
Florebant, & injuria truculentia procul fugiebat.
Suus oppidis ornatus, sua pagis exercitia erant.
Pudor conjugio permanebat. Citra vim transibat viator.

Extra

Πρῶτον οὐ σκληρτήριον αἴγας Ρωμαῖος αρχῆς.
Εἰς τόπον, ἦν ὁλοφυρίους, εἶναι ἀλκιτόνος οἰζύε.
Οἰκομητέρεμοντος, οὐδὲ σέρχαμεν εἰς πόλησε,
Μάσην κασμητηρίου, καὶ μητρὸν ποσεῦντες.
Εἴς σε τόσῳ βαρύθιον περ ὑπὸ μηχανῆς καῦδον ἔθεντο,
Ωὶ μάκρη, ὡς ΦΡΕΔΕΡΙΚΟΣ θεῶν Φίλε, δημογέροντες.
Καὶ σε πέλειτο διὸ χὸν καὶ ἀκαρδαῖον οὐδὲ πατέρος εἶναι.
Εἰσόκε δὴ Φθιμένα θελεῦσος γόνοντος αὐδρωθείη.
Οὐδὲ μὲν εἰς φεύσαντο, κατὰ δρυμέλειος γῆρας ἀνάγυνει
Τὰς ὄικο-μεγάλους περίσσεις οὐδὲ βασιλεῖς,
Ως εἰς ζώος ἐπι χήρη τεθνεώστηρος ἀνόιτης.
Καὶ γενέτης ἀπέτιρστος, οὐδὲ θεοῖς γυνήσιος αἱρέχος.
Ἄρχετε Σαζονικῷ τῷ πένθεον οὐδὲ γετε μάσημα,
Εἰς πόμην δὲ υπέδυστεν ἀναίγουσας πελεύθοις
Καλλίστον Χριστὸν λύκων πένθος ἀρπακτήρων,
Οἵτε νομίην Φθιμένοντο, οὐδὲ ἀνδρὸν ἐξετάσακέναι,
Ἐνθ' ἐφθάνη μέρος κάρτοντος ἔνοτος πρὸς ΦΡΕΔΕΡΙΚΟΥ.
Φρεδρμοσυνής δὲ γάνη κατὰ Μαρχίδαν παραπεόντον.
Εἰς μέρος αὖ καράπτει περαιώφασις ηλίου ἐταίρων,
Τῶν μετ' ἐπι πρόστετοι λόγου, οὐδὲ μπέρβιον πλάκην,
Τοίως δὲ τὸ σέβα τοῦ θεοῦ κατεύθυντον οὐεν.
Απρεκίντης αὔριον γε ἐπιχρυσεῖοι λόγοιο,
Χριστούντος δὲ φελος. Τῷ δὲ χόρις σόντι δοκιλεῖται.
Ἄρχετε Σαζονικῷ τῷ πένθεον ἀρχετε μάσημα
Ευσεβίη μὲν πέσω, τεμένεις ποιμένι λαῶν.
Διητέρως δὲ αὐτεῖς θέμις λόγος, Εἰ μέρος τοῦτον ἀνακτᾶ
λαός γαρ σώζει, οὐδὲ πάσιν οὐαντει ματ' αἴτα.
Ταῦτα ὑπὸ ποιευσαντὸν νόμον ἰσχυειν, ἡδὲ πεθῆλει
Εὐδικίη, Βλοσφητὴ δὲ δοτοφύγιαι τηλόθεν μέρος.
Κότμος ἐπι πολιόρκειν, ἐπι αργιόστρατον κάρμαν,
Αἰδώς μίμητος γερεσίτης, κίνδυνος ἀνίστητος.

B

Εμπος

Extra Pupinam mercator. Inne tumultu cōvis erat.

Quod si quis legi contraria designasset, lex putrefactum illico de-
Tertiacura vor tiam nos menta depellere. (secus.

Incipit uictum Saxonice Musae, incipite.

Turca Pannionam catervis militum seu fluctibus, inundaras.

Tenuoniam radicibus exsindere discipiens,

Sed fortiter illa retudit latè imperians RUDOLPHVS

CAESAR exercitibus suis, Fideliter ambo opus habebat suppetitie
Principum, quos alia prepotentibus Aquila subtegit.

Horum inter primos ille promus erat & paratus,

Ordinaris probens, corollariaq; addes. Quia & se ipsuin & omnia
Simul objectare cupiebat, si urgeret necessitas.

Felicemq; Deus successum annuit. Vivente illo

Cæsar invictus mansit, invalidusq; adhuc est Turcarum impetus.

Innumeris quidem malis nos affecit, sed pejora uicissim experit
Gens nefaria. Cui in limine jam exitum est. (est.

Incipite lucrum Musae Saxonie, incipite.

Idcirco principes illum amarunt, maximeq; cordatus CAESAR:

Qui talem nunc amicum dederat. Sed tamen sperat

Talem inter Duces Imperij futurum CHRISTIANVM,

Qui nunc Electoris SAXONIAE dignitatem suscepit habet.

Seq; digna majorum vir. cuiusq; prestitum sp. let.

Talis equidem vita erat huiusmodi vita certa.

Interim omnia strictim veluti percurro: reliquum poetis

Melioribus exornare & prolixè amplificare cura esto.

Non enim pares cunctis mensura sunt tam verius quisq; bene

Incipite lucrum Musae Saxonicae, incipite. (dispensa.

Iam quæ generis conditio? Antiquissimum id à Regibus.

Saxonia, & Monarchis Romanis progerminavit.

Ecce Othones inclitos, à quibus genus referunt isti

Imperij Germanici Electores. Quorum primus

Erat FRIDERICVS, eminentem hanc dignitatem reducens.

10

Εμπορῷ τὸν ἀργακόντα; οὐδὲ Σούσιον πάντα.
εἰ δέ τις ἐκρημαῖται, νομῷ τῷ τάχος, φέτος πατεῖται.
καὶ διὰ δὲ τοὺς τρεῖς τοῦτον καὶ δένεται ματίλεξ
ἀρχετε τοῦ Λοιποῦ τὸ πένθε τὸ ἀρχετε πατεῖται.
Τυρκὸς Ησσονίη τοῦ ἐπέκλινον οὐδικαῖν λαῶν,
Τάλποντας μεριάς δότοις θεοῖς ἔνταλματάζει.
ἄλλοι μὲν ἐνρυμέδων μάλιστα φέλειτε ΡΟΔΟΔΦΟΣ
Κασσιρέας τερπλαῖς πάντας δὲ επεδένεται δέωγης
δέρχων, τοῖς δέοῖς Βριαράς περύγεων καλύπτει.
τύτων τὸν πένθος οὐδὲν περφρεων ηγέτη τοῦτο,
πακτεὶ μιδός, Πείριμετρα δὲ ἄγων περιμένει δὲ εαυτὸν
πενταῖς οὐδὲ περβαλέος, εἴπεις αὐτῷ τούτου μάγυη,
εὐτυχίαν δὲ επενδύεις Θεος Λώοντος σκέψεις
αἰστορίαντι, Τυρκῶν δὲ ἀμεντρός έρωή.
μαριάς μὲν πακτεὶς, πακτονα δὲ αὐτοπεπονθεν
ἔθνος αἰσθάλμον. τῷ δὲ τοῦ περιγέροντος ὄλεθρῷ.
Ἄρχετε Σαζονικῷ τῷ πένθε τὸ ἀρχετε Μάστη.
τῷ μιναργοφιλεύτῳ, μάλιστα δὲ Καῖσαρος εὗφρετο,
τοῖς μάλα τοῖς ποθέοις τοῖς φίλον. αὐτῷ δὲ
ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΝ τούνδε μεθ' ἡγητῆρος Υἱόντον
τοῦ Σαστονίης σκλέπιορθο τελετονέμει,
καὶ ταῦτα περγύνοντας περπάντας επεοικοφρεστον
τοῖς μὲν Βίσιοις, βίσι τοῖς τοῖς αἰεθλοῖς
πάντα δὲ Πεντερχάδην σκέπτο. τοῦ δὲ Λοιπον ασιδαῖς
καὶ τοῦ θαυμάτικον μελέτας, καὶ τοῦ μητρὸς αἴρεται.
τοι γὰρ εἰ μετρα τοῦ πάντα, οὐδὲν στέποντας ἔκειται.

Ἄρχετε Σαζονικῷ τῷ πένθε τὸ ἀρχετε Μάστη.
Πόσον δὲ αὐτῷ γάρ τοι τακλατον σή βασιλήσω
Σαστονίης καὶ Ρωμαϊκοῦ ἀνετέλε θνο. οὐδὲν
κλεψίτην δένει οὐδεναί, αφ' αὐτῷ γάρ οὐδενός εἶδε φέρεται
δέχηται Επιανδροι Γερμανίδος τον φρεδερίκος
πεζῶντας ἐλα ό πένθος, ἄγων τετερέθηχον εὔχος

In familiis & posteroribus ab his progenitus dejnde quicquid
Pro avi nomen retinens, Vitem ergica iuribus Academiam
Fundauit. Ita fa. Divina ad clum usq; evolavit.
Cujus primae iuris festum nunc imminet.
Sub hoc verbi à Deo inspirati lucem accendit
Christus Dominus, abolita mendaciorum caligine diuturna.
Hujus frater IOANNES illustris Confessionem defixit
Divinam, in Romani imperii conventu
Ad urbem Augustæ: quam nulla temporis longinquitas delabit,
Eiusq; Filius propè racemosi fluens Sala
Lucum Deabns articulis dedit, interritus Heros.
Cui potior verbi divini incolumitas erat, quam vita ipsa.
Filius autem & nepotes derelicta alicubi perfecerunt.

1
29

Incipit. Etum Musæ Saxonice, incipit. (tribuit:
Tibi, FRIDRICE VVILHELM E, fatum Deus optimum e-
Ut pulchre saperes, utilia perageres, & excellenter imperares.
Et virtutis opere parum majoribus dignitatem indipiseereris.
Nunc vero honorem ac felicitatem istam depositisti,
Solamq; Pietatem in ætheris iam tecum ducis comitem.
Gloriam tamen relinqui in terra. Quam prouahere
Cum multis aliis bonis ego ipse et iam conor,
Qui non minimam fructus partem à benignitate tua perecipi;
Hic ubi dociles Musarum sume pasce reiussisti

Incipite Saxonice Musæ luctum, i. cipite.
Nos sane, qui vile terra gerumen sumus.
Lamentando lessum facimus. Quia condicio rerum afflictarum im-
Hinc penuria vietus, illinc exitialis invtors; (pellit.
Imo, circumquaque malorum sine nominis exercitus nos infestat,
Et in hoc vacordium Sophistarum perniciosa rabies. (vibret.
Intolerandum ad modum grassatur, adeo ut in Deum quoque urma
Qualis ad pugnandum cum Deo Gigantum catervas olim transania
At tu, fluctibus tempestuosi hujus pelagi transmissis, (concitata
Navem

Φῦλοκες ὀψιγόνου, Ταῦτα ἔκγονος· αὐτὸς τέλος·
ἔχων ἔχων Πάσπια, πάσικαριδίου δὲ τοῦ θεοῦ
γυμνάσιον, τὰ δύον καὶ εἰς Διός ἐπάντοτε Φῆμη.
τὰ καὶ τὴν πέποντας ἐκαπνεῖσθαι· εἰς οὐρανόν.
τῷ δὲ θεῷ Φέργῳ ἀναίσθιος Θεοπνεύσοιο λόγοιο
Χριστὸς αἰώνιος δολικήν τὸν Φένδεντος ἀχλαῖον ἀμέρος.
Ἐπηγαρτορεῖσιν κυδρός στήριζεν ἀδελφὸς.
Τέσσαριν ἰωαντῆς σωόδων Ρωμαϊδίου· δέκατος·
ἄτον κατ' Αυγύστους, τὴν τε Καρόντην οἰλέσσει·
ταῦτα δύος ταχλέων ταλαντότερους ἄγκες ἔειθρων
~~τεττάρης~~ Θεᾶς πέμπεντος λογοτερητού, ἀπερομητοῦ Ήρως·
ωκρέστων λόγῳ τε τεττάρης τοῦτο, τὸ Βίον αὐτός·
μηδὲ μάνος τε ταῦτα λειφθεῖται τέλεσσαν.

Ἄρχετε Σαξονικῷ τῷ πένθετο· ἀρχετε Μάσοι·
ΖΟΦΡΕΔΕΡΙΚΕ ΦΙΔΕΛΜΕ Θεος πέρεν ἔχοχον αἰσθητον·
καλὰ νοῶν, καὶ χρητὸν τελεῖ, αἴσιον λατεῖ αἰσθασσεν,
σύντονος δέστη τημένιον τοντονοῖοισιν δέρεσσεν.
Νῦν δὲ σὺ τημέντα καὶ οἰλεῖα ταῦτα ἀπεθηκας,
εὐτελίου συστηδὸν ἀγων εἰς αἰθέρην αἰλίου·
ἐπικλέσιος ἐλέκτοπας Πτερυχίοντος· τοπερ ὁ φέλλος
σὺ πελλοῖς ἀγαθοῖσιν ἐγὼ μενέωνα τοῦτον αὐτὸν·
στοιχονοι, φοστοῖς τοχησονα μοιραν ἐπανεργῶν·
ἡ μάστεων μενά δύοις ἔχει Φροντα μῆλον νομένειν.

Ἄρχετε Σαξονικῷ πένθετο· ἀρχετε Μάσοι·
τοι μὲν γάινος ὀλιγηπέλες ἐριθετο εόντες,
ἀγάγμενοι Θρηνεῖσιν, επεὶ χρειαν μάλιστην.
τοι μὲν προστραυσούσης Βιότος, δὲ οὐλόος Αρης·
αμφισσεῖς δὲ κακῶν τερετερατος σύνομοισιν·
σὺ δὲ νοοελαβέσων Ψυχοφθόρου σίμα συφιδέσσων
μηδὲν τούτην αἰνέτα· καὶ εἰς Θεὸν οὐτοις οὐδαίνετο·
οὐτηλύσσετε ποτε ὀρφεος Θείμαχα Φῦλα γηράτιων·
τίνηδὲ αὖ πελάγος πρεμέρον τοῦτο λαττια περήσσει

Nam in p' tum sen. quiete tranquillitate appulisti,
Christo, beatisq; cælitibus, & p' genitoribus Sein deis,
Arcanorum honoris & conuidus perpetuum censors.
Qui circum te > P. Musico exultant,
Talem in posterum indolem etiam consanguineis imprecantes.
Et boni curriculi præmium Deus ipse jam tradit.
Quis queso mentis humana trutina id pensiculet?
Finite luctum Musæ Saxonica, nite.
Ille jam in pace, est, similemq; nobis precatur.
Propterea ad serenitatem revacemus animos, dimiso luctu.
Luctus suum quidem tempus habet, idum excedens iudit.
Quin Deo grates canimus, qui tantum exhibuit thesaurum
Ad tantum usum? Nam vir utibilis commune
Emolumentum resistit. Sed commodator peculium suum reposcit.
Familiam quidem & gentem clientelariam Deus oravit.
Interim vero alii munus delegavit, ut defungantur.
Masculi animi vigore ac uirilis robore, en. floret
JOANNES illustris, germanoq; germanæ affectione declarabit:
Quem vivum amauit, coluitq; non minus ac suam animam.
Vivit, & magnis virtibus pollet PHILIP. LVDOICVS, Prin.
Sceptripotens genitor, terra Bavaria Princeps, (ipius vidua
Palatinatusq; simul. Is ut alter parens erit.
Matri liberisq; etiamque adhuc sunt teneriusculi.
Magnifice præterea dominatur, etissimum gerit.
CHRISTIANVS, serenus terra Saxonica moderator.
Qui fidelis amicitia & beneficiorum recordatur.

Finite luctum Saxonice Musæ, nite.
Et memoriam præsidis vestri tam amici firmam propagete in
Tali Epigrammate monimentum ejus decorantes. (vnum,
Hic magnus Christi amicus quiescit, iuris & aequi stabilitum.
Religionis vera præsidium, patriæ delicium, sedusq; Cæli.

F I N I S.

της τορεύσας επιτάσσειος γεννήσεως,
χριστῷ καὶ μακάρεως καὶ ἡρακλίους παγόνοις
συμμάντης ιστομόν, ὁμέτον, αἷν ἐπαγόν
εἰς τοὺς μετέπειτα παιγνόν, ὑμετίχοντας
παχόμενος καὶ τοῖς ὄμοιμοις θόνον ἐπίστη
καὶ θεός οὐδομάντες αὐτὸς πόρπησεν ἀεθλον.
τὸ δὲ σαθμησμένον βροτόντα παλάτοις;

Ληγετε Σαζονιπάτη πένθος λήγετε Μάστρ
κοντρῷ ὃν εἰρήνη, καὶ ἐφ ἡμῖν εὐχεῖ ὄμοισιν.
τύνει ἕρθροσύνης μαντοώμεθα, πεθοντες.
πενθοντο εἶχεν καρπον μέν, πενθερον δὲ χαλεπία.
ὑρινῶμεν τὸ θεῶν χάριν, οὐ τόπον ὅλεον σπουδε.
ποστατίσσεις φέρει χρήσον· ἔφυ ναΐς ποιῶν σκηναρ
ἀρηστὸς αὐτῆς κατηγορεῖ δὲ τοιν μετέπειτας αὐτος φτηνοί.
οικον μὲν χίρωσε Θεός καὶ τοῦ ιππον οἴθυντο.
ἄλλοις δὲ αὐτὸν επεῖταιν αἰτιατῶσιν ξενέτῳ αὐτοῖς
ἀκμάζει Φρενὸς ιησορίη καὶ σάμιατρον ἀλική
κυδρὸς ἵω ΛΝΝΗΣ, ευρεψὶν δὲ επεδίξετε αδελφῷ,
εν τοιν ίσαι φίλη ψυχῇ ζώοντι ἀγαπάζων.
Ζάει, καὶ μάζα κάρτῳ εἶχεν ΛΥΔΟΪΚΟΣ, οὐνόσιος
οκηπῆτης θύμητος; Βιτριδῷ ὄρχαμον αἴησο
σύνθεμα παληροῦ, γυμνήτῳ δὲ τὸ δεύτερον εἶται
μητέρι καὶ τεκέωσαν αὖτις οὐδεροις τέρρον εἴσον.
καὶ μέρα κοιρανέει, τοῦ μάλιχον ητορ ἀέρες
ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ, λαμπεῖς χώρης Σαζανίδροις εοσφεν
πενθεσ οὐ οἰλα, μεμνήσκεται τοῦ ευεργέσεων.
ληγετε Σαζονιπάτη πένθος λήγετε Μάστρ
μνημῶν δὲ εἰς αἰῶνα, Φίλος ριζώσατε πηλοτρό,
ηρίον ὅτι τοιῶδε Πτηγεάμηται κυδαίνεσσει
ενθα μένεσσε εὐδεις χριτός Φίλον, ἔρμα θεμίτων,
εισερίης περφύλαγμα πετεντος γαντρό, απτυν ὀλύμπε.

ΤΕΛΟΣ

H. Soc. B 105, 30, (1900)